

Η ΚΩΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Ο φέρους των αγάμων. Ο κεραυνός του κ. Κοτζιά. Η γεροντοκόρες ανάστατες. Όλες με το δήμαρχο. Η λατρεία και τα έθασα των μπρεπέδων. Ο κ. Αντανίας και το μωρό του. Τι τραβούν οι περίοικοι. Τα άπρόοπτα του σχεδίου της πόλεως. Ένας νέος κιν έυνης, κτλ. κτλ.

Οι άγαμοι έχουν γίνει άνω-κάτω, αυτές τις ήμερες. Ο κ. Κοτζιάς σχεδιάζει, όπως είδατε, να τους φορολογήσει άγρίως. Και ή λογική βάση του νέου φόρου εινε αυτή: Πρέπει τα πτωχά παιδιά να τὰ φροντίσει ο δήμος, από τη θρεφική ως την άρνητική ήλικία. Άλλά πού να τὰ τὰ χρηματά; Νά δάλη ήνιν ειδικό φόρο σ' έίους; Όύτανε καθόλου σωστό να πληρώνουν ή' αυτά τα παιδιά οι ίδιοι πάλι οι πατέρες των. πού ύποφέρουν τα πάνθαινα για να τὰ μεγαλώσουν; Ο κ. Κοτζιάς έσκέφθη ότι ο φορολογικός πύλεως πρέπει να πύση ήναντίον των άναπάντρων. Τα παιδιά εινε ένα έδικό κεφάλαιο πού έξυπηρετεί και τους άγίμους. Γιατί να πληρώνουν για τόν καταρτίσει αυτόν του κεφαλαίου μόνον οι παντρεμένοι και οι άγαμοι να τ' άνούνε τα πύοματ' έξήδον; Οι άγαμοι όμως δέν τ' άνούνε αυτά:

— Πού άκούστρικε, κύριε φωνάζουν, να πληρώσουμε έμεις για τή... βλακεία πού κάνουν οι άλλοι, να παντρευόνται και ν' άραδιάζουν παιδιά; Εινε το ίδιο σαν να θέλουν να φορολογήσουν αυτούς; πού τρώνε στα ρεστοράν ήπει έκείνων πού τρώνε στα σπύτα τους!

Η γεροντοκόρες έμους σήκωσαν σημαία πολέμου και εινε όλες με το δήμαρχο:

— Αύτρε εινε δημοτικός άρχων, κύριε, μού έλεγε χθές μιά άρ' αυτές, πού δεκαετίας άγνωστολημένη στα τριανταπέντε: Μεριμνά για βλ. Ο Θεός να παίρνη χρόνια από μας και να τὰ δίνη σ' αυτών! Νά τους τσάκιση τους άγίμους, να τους πύση, να τους καθουρήσει, να τους τσαγαρώσει σε αγνή φωτιά, να έξαρρανοσθούν από προσώπου τής γής! Άκούσε εκεί άγαμοι! Πεντάρα να μη τους άρνηση στο ποροφόρο, για να μη μωροσύν να γυρίζουν πειά δεξιά κ' άριστερά, να γλεντούν με τὰ πωληγόντακα, ένω έμεις τρώμεθα και μωραίνουμε στην άγαμία!

Και ή θέλλια εινε τέτατα και προκαλεί τόσο άτελλιώτες συζητήσεις, πού πρότινον στον κ. δήμαρχο να προθή άδιατάτως και στη φορολογία τής σητομικής: Όύχη άσφαλώς δεκαπλασιάζαν απόδοσιν από τη φορολογία των άγίμων. Πού παντ' να μη δειλιάσει, ούτε άρ' αυτές τις συζητήσεις, ούτε από τα σχετικά τραγούδια των έπιθεωρήσεων. Αύτα τα τραγούδια, πού παρέλασαν το φόρο των άγίμων, εινε άσφαλώς προμύνημα, δι ή φορολογία θά πύνη καλά. Ο καρδινάλιος Μαζαρένος, πού ήταν ως γνωστόν μέγας φορομύνητης, όταν έβλεπε κάποιον καινούργιο φόρο, έστελινε τους πράκτοράς του στα διάφορα Παρισιανά κωμικά, να ίδουή άν έσκαιαν το σχετικό τραγούδι για το νέο φόρο. Άν τούτ'ελεαν πως άρχισαν να το τραγουδούν, ήπυαζε:

— Άφου τραγουδούν, έλεγε, θά πληρώσουν I..

για την κατασκευή ενός μικρού Έλληνος δέν άπαιτείται, νομίζω, κανένα έξαιρετικό τάλαντο, παρ' μόνο ένα πρώτον λεπτόν, πολλάς: δέ μάλιστα, διίγες δεκάδες δευτερόλεπτον, ή' αυτούς πύοχον τον επαράδεισο άστραπύσιον, κατά τη χαριτωμένη έκφραση των Γάλλων. Όστε: Γιατί αυτή ή θεαματία; Δέν λέω καμιά ύπερβολή, έμιασθε βίαι άνάστατοι, στη γειτονιά μας, από τη στιγμή πού ο σηματούτης μου κ. Άναντίας Ντακουριάδης, τάτος και ύπεργαμμός πύο, σήζόνου, πατέρας, έξοδύλουν, θείου και άνεμου, άπίκτησε διάδοχο. Αύτρε δέν έξερει σύγυρα την ιστορία του κόσμου. Δέν έξερει ότι ή πρώτη πράξις του Άδάμ, μετά την καταβύρρησι του μωραίου μύλου, ύπηρεσεν ή κατασκευή του Κάιν και του Άβελ και ότι άπ' τότε βίαι ο άνθρώπος κάνουν το ίδιο χωρίς ν' άξύνουν ή' αυτό το παρσίμο του Άγίου Στανισλάου. Και τα έξοδα τής άγονίας του πληρώνουσι οι περίοικοι. Διού ο κ. Άναντίας δέν εινε πειά καλά στην έγεία του. Δέν ένονε να βγη ν' ανατύνεση λιγάκι κ' αυτ'ος κ' έμεις. Κάθετα μέσα στο σπίτι, μένει κατ'άλητος από τού γεγονότος, διατελεί σε βαθιά φιλοσοφική ενάτησι προς το περιεχόμενο τής κοίνας, φωνάζει, γελάει, ναυορίζει, μωραίνουέει, μ'άει μιά γλώσσα πού κατασκύσει ο ίδιος — γα, γα, γα, γα, γα, γα, γα! — και δέν κάνει τίποτε άλλο: Έπαγγέλλεται τόν πατέρα. Το πρώην έως εδού δέν εινε άμην τραγούδι. Άλλά το ίδιο κάνουν δυσιτύως βίαι μέσα στο σπίτι του καλού γειτόνος και σ' όλες τις ώρες τής ήμέρας και τής νυκτός. Ο μπεμπέ, ένα πακετάκι από άπαρα πινά, άπό τα όποια προβάλλει μιά μπιτονα πλασσοσθη και δυό μάτια γεμάτα άμυγδαλα μπροστά στο θέαμα τής ζωής, γίνεται τάπι. Περνά από χέρι σε χέρι, μητράς, πατέρα, παππού, θείας, μπόνας κ' αυτά βίαι μετά θορόβην και πατάγον. Αύτρε, όταν μεγαλώσει, θά γίνη έξάσταντο Ταιμυρέλνους και Ζίγκι Κάιν, διούτι δέν έπρόσθησε άμην ή' άρχιση να τή και βίαι εινε τυράνος των Συναροστών, μίς άλοκώληρου σνοκας. Μειώνουμε άμύσος βίαι πύτε σμύνεται, πύτε θηλάζει, πύτε βγάζη το γαλατάκι του, πύτε παίρνου το μύνηνο του, πύτε φακομύνεται και πύτε πύρτα έκείνου πού άργότερα θά άρχιση στις μάτρες των Άθηνών. Γιατί δλ' αυτά εινε τελετές και γίνονται με παρτάξι άπατησί: έπιβλημύτητος. Ο βίιος, ή μελέτη, ή ανάστασις, για μας τους άλλους, άπαγορευόνται. Από δικτύλων άνθρώπος και διεκδύζει τη θέσι του κάτω από τόν ήλιο, μ' έγοισμό γίναντος. Τι να γίνη; Πρέπει να ύποφέρουμε.

— Αύτρε δέν εινε παιδί, μ'ά: λέει ο κ. Άναντίας — εινε φωνόμωνο. Εινε το άπαντο τής Δημοκρατίας, Φαντασθήτε, ότι ζύνε το πόδι του! Πού άκούστρικε, σάς προκαλώ, παιδί δυό μηνών μόλις, να έξρη... να ζύνη το πόδι του, τη μύτη του, να κύνη αφούς, όταν βλάνη τη λάμπα και έμιας όταν άντιπύρξει έμένα, το μπαταλά του;

— Ά. Έτσι... όστε λέει έμιας ο μικρός.

— Μάλιστα, λέει έμιας. Σας άραβίζομαι στα όστα του άειμνήστου πατρός μου, ότι λέει έμιας, μετ' άλλον δέ προσέγει άλλο έμιας. Και προσπαθεί να τὰ ένόση — μ' έννοείτε — να πη μπαταλά, θηλασθή έμένα. Πρώτη φορά συμβάινει ένα τέτατο θαύμα.

Και να έμιασθε, κύριε, ύποχροσμένοι να σημερινήσουμε, ότι άρ' στου έλλάστρικε ο Άδάμ και ή Είβα, πρώτη φορά κάνει έμιας ένας μπεμπέξ έξήντα μέρες μετά τη γέννησί του. Διού το μύνημα, άν άγαπάτε, να έχετε άνηρωρήσεις. Ο κ. Άναντίας εινε βικανός να κύνη φόνο. Δέν άρκει να φωνάζετε την ήσυχία τής ή-

Άλλά προκειμένου περί παιδιών, παρουσιάζεται άλλο ζήτημα, εκτός του φορολογικού, που δεν είναι όμως λιγότερο σπουδαίο. Νά ύποστηριχθούν τα πτωχά παιδιά. Είμαι σύμφων. Παιός όμως θά μας όσση από τη θεαματία που σηκώνη συνήθος ή έμφράσις ενός καινούργιου μπεμπέ σε μιά οικογένεια; Νά κατασκευασή κανείς, λοιπόν, ένα μπεμπέ εινε τόσο έκπληκτικό πρόγμα; Διού πως έξηγεύεται, σάς παρακαλώ ή άπιστοστος ύπερηφάνια των κατασκευαστών, οι άκαμματο βίρος του νικητού, ή έμφορόνητη άπταρξοσκια και πού πάντων ή βαθεία έξασται, εις την όποιαν περιτάτουσι οι νέοι πατέρες;

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

(Από τὰ ξένα χιουμοριστικά φύλλα)

Πολύ άργά !..

Ένας Άγγλος περιηγητής, περιφερόμενος στο έσωτερικό της Αφρικής, κατέλυσε ένα βράδυ σ' ένα πανδαχίο άθλιο και πανάκριβο, στο όποιο τών έληθεσαν κυριολεκτικώς.

Την άλλη μέρα τó πρωί, όταν ó Άγγλος έτοιμάστηκε ν' αναχωρήσει, ó πανδαχικός τόν συνάδερμο δουλοπρεπώςτάτα ως τήν έξωπορτα και έμει, σφιγγόντάς τόν τó χέρι, τού έλεγε :

—Σου εύχομαι, μυλόρθε μου, καλό ταξείδι και νά μήν εννοχηθήςτε στο δρόμο σας από κανένα ληστή.

—Εύχαριστώ, τού απάντησε ó Άγγλος με ειρωνεία. Άτυχώς όμως ή εύχές σας είνε καθυστερημένες... Τό κακό έγινε !..

***

Πιάρα ανόησις.

Η διάσημη φρενιέττα τού Χόλλυγουντ ζητεί με νευρικότητα από την τηλεφωνήτρια να τήν συνδέσει με τόν άνδρα της.

—Θέλω νά τηλεφωνήσω τού σιζύγου μου, φωνάζει. Συνδέσατέ με γρήγορα, παρακαλώ.

—Τί αριθμό έχει ó σιζύγός σας ; ρωτάει ή τηλεφωνήτρια.

—Είνε...ó 14ος !.. άπαντά ή ήθοσός τού κτηματογράφου άφηρημένη.

***

Είχε τó λόγο του.

Η οικοδέσποινα (κατά τήν ώρα τής δεξιώσεως).—Πατέ κάθεστε τóση ώρα στο πάγκο ; Έσείς δέν έξέρετε νά πιάτεσ οτιε μά νότα. Ο ήλικιωμένος έπισκέπτης.— Τό ξέρω. Κάθωμα έμωσ γιά νά μήν καθήση κανεις άλλος... τού ξέρετε !..

***

Εύκαιρία.

Η κυρία Μπλίσ.—Έγραφα στην κυρία Μπράουν και τήν καλώ αύθιο σέ γεύμα. Τής αναφέρω μάλιστα στην πρόσκλησή μου ότι θα παρευρίσκειται σ' αυτό και ή κυρία Τζόν. Τό ίδιο έκανα και γιά τήν κυρία Τζόνσ. Τής γράφω ότι θα παρευρίσκειται στο γεύμα και ή κυρία Μπράουν. Μην έρχεστε, Μπλίσ, ότι όφείλομε και στις δύο οικογένειες από ένα τραπέζι.

Ο κύριος Μπλίσ.—Ναι, σύμφωνος. Άλλά μού φαίνεται ότι ή δύο αυτές φιλενάδες σου έχουν μάλωσει μεταξύ τους και δέν μιλούν.

Η κυρία Μπλίσ.—Κουτέ ! Πατέ λοιπόν τής καλώ και τής δω ; Για νά νην έρθουν, κ' έτσι νά βγάλουμε κ' έμεις τήν υποχρέωσι...

***

μέρας και τής νικτός σας. Ο μικρός άπατει νά χάσετε και ό,τι πολυτιμότερο έχετε : τά λογικά σας !.. Η νέα γενιά δέν άστεινείται καθόλου.Τά θέλει όλα, πριν άκόμη άρχισει νά περτατή. Όχι, κύριε δήμαρχε !.. Φορολογείστε τήν λιγανά κ' ατήν !..

***

Στις τόσες γνωστές ως τά σήμερα άφορηές φρώναν, πρέπει νά προσθέσουμε φαίνεται τώρα και τó...σχέδιο πόλεως. Ένας χριστιανός έτ'εβδόςος — από τούς πού γνησιός ορθόδόςος, μάλιστα ; πάλασημφολιούγίτης — σέβαστος στανή σιγγενή του, γιαν ό δρόμος τού σχεδίου πόλεως έπαυσε ένα κομμάτι από τήν συνεχόμενα οικιστάδα τους. Ο ένας ήθελε νά είνε τού άλλονου τó κομμάτι ποτιπαινε τó σχέδιο. Κ' έπειδή δέν συμνονούσαν, νά ποτιολίξ. Πάγ' τον κάτω τόν ένα ! Άρχιζε κανείς στα σοβαρά νά τρέμει γιά τή ζωή του; Δέ φθάνουν τ' αυτοκίγητα, ή άδούστες σφάρες, τά λυσσομένα σκαλλιά, τά κνήμιατα, ό λόγος τιμής, ή κλασική επαρεξήγησις και ή εδύσημαντος άφορηής τού άστικισμους δελτίου, ή έταά πληγές τού Φασαδού που φερζουν κόσμο και κοσμίδια, έχομε τώρα και τó...σχέδιο πόλεως !.. Η ζωή μας κρέμεται στο έξής στα χέρια τών νοσημανηκωνών. Δέν έχουν παρά νά τσάβξουν στα χαρτιά σας μιά γραμμή που περνάει από τó οικιστάδ σας νά νά βάλλουν τή ζωή σας σταν ποστό λιω. Μετά τόν τελευταίο φρόν, βίεκα τούς οικοπεδοήκους τών συνοικιακών, που δέν έχουν μητ άκόμη στο σχέδιο πόλεως, νά τρέψουν γιά τά κεφάλια τους. Ο μηχανικός θα τούς λέη με καμάρι :

— Καταφθώσα, επί τέλους νά περιληφθήτε στο σχέδιο. Άδρω γίνετε ή χάραξτε !

Και θα τού άπαντούν :

— Για όνομα Θεού ! Δέν μορστεινε γ' αναβάλλετε ; Θέλουμε νά ζήσουμε λίγες μέρες άκόμη !

Και δέ θ' άστεινούνται καθόλου. ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Μοινούτí τó σάλιγγάρι έχει — όπως γράφωμε σ' άλλο φύλλο — δόντια, όσίσσο, ή λειτουργία τος είνε τελείως διαφορετική από τή λειτουργία τών δοντιών τών άλλων ζώων.

—Η γίσσο τού σάλιγγάριού βρισκεται στο πίσω μέρος τού λάρυγγος και κλιπείται από ένα μεγάλο αριθμό δοντιών, τά όποία συνίστανται από μιά σκληρή οσία.

—Όταν λοιπόν τó σάλιγγάρι δέν τρώγει, τά δόντια τού αυτά πλάταινουν, ίσοπεδοίνται σχεδόν, άλλ' όταν τρώγει σηκώνονται όρθια και κάνουν θάματα.

—Τό μαύρο σάλιγγάρι έχει 30.000 δόντια !..

—Τό κοινό σάλιγγάρι, τó γνωστό σέ όλους μας, έχει 2.000 δόντια !

—Στη Νότιο Γεωργία τών Ηνωμένων Πολιτειών, κάποια γηραιά κυρία Άλφω, διέθεσε όλο τόν περισμένο χρόνό γιά νά έπισκεφθή ένα προς ένα όλους τούς άλογόνους της, 310 τών αριθμόν, κατοικοήοντας σέ διάφορες πόλεις τής Αμερικής.

—Έπίσης ή κυρία Σάρα σ. Άνα Βούλφ, από τó Οντάγ, όταν πέθανε, σέ ήλικία 90 χρόνων, άφησε τόν μιστό από τών κόσμο 303 ζώντας άλογόνους, μεταξύ τών όποιών 180 άισογγόνους και 23 τετράζεις έγγόνους !..

—Στό Όσέμπο τής Σουηδίας υπάρχει ένα ρολόι, τó όποιο δέν έχει κοινωτική καθόλου από τόν Νοέμβριο τού 1916 και τó όποιο έξακολούθει όσίσσο νά λειτουργή θαμιάσια και νά δείχνη ακριβώς τήν ώρα.

—Στην Αμερική, όταν ίσχυε ό άπαγορευτικός νόμος περί άνοτηνεματωδών ποτών, τά παιδιά τών καλών οικογενειών, που άποπεισσαν από τó σχολείο, έδιναν τόν έξής όρκο :

«Όρκάζομα ότι δέν θα πιώ ποτέ κρασί, μπύρα ή όποιοδήποτε άλλο άνοτηνεματωδες ποτό».

—Ένας κάτοχος ραδιόφωνου, στο Τorónton, ό όπόσιος δέν πήλυνε ταχτικά τής μηνιαίες δόσεις γιά νά έξομλήση τó λογαριασμό του, αναγκάστηκε νά έπιστρέψη τó ραδιόφωνο στην Έταιρεία Ραδιόφωνου.

—Ανταστήθη όμως τήν έκπληξη του, όταν τó βράδυ πού έπότερνε σπαύ το άκουσε τó συνηθμένο μουσικό πρόγραμμα από τήν...κάνονικα τής βρωσις τής κοζίννας τόν !..

—Η αμία τού παραδόξου αυτού φαινομένου, έπος εξήγησαν ό έδικούς, όφείλετο σέ μηχανική ρεψίματα.

—Όταν, στις βορεινές περιοχές τής Νορθηγίας, οι άνθρωποι έχρατέστησαν τά πρώτα τηλεγραφικά σύστημα, ή άρκοδεις, άκούγοντας τó βούθια που έβγαζαν από από τó φρόνισμα τού άγέρα, νόμίζαν ότι μέσα στους στύλους ήσαν κρυμμένες μέλισσες !

—Και επειδή ή άρκοδεις τρέλαινοται γιά τó μελι, έτρωγαν με τά δόντια τους τó ξύο, έφρχαν τούς στύλους και έσφραξαν νά βροίτν τó μελι.

—Έτσι ή τηλεγραφική συγκωνονία διεκόπητο ταχτικά.

—Εδώ και λίγα χρόνια, σέ μιά επαρχιακή πόλι τής Άγγλίας, μιά πλώτρα άγόρσασε από ένα ένευρωδονιστιόφιο ένα ξενύγαρι διπλοσώμιασνια ποτιούσια γιά τó παιδί της.

—Τά ποτιούσια αυτά τά φέρσσε τó παιδί της άκρετό κρηό όποικον στο τέλος ή σόλες φαγώθηκα και ήσαν ανάγκη νά περαστούν άλλες.

—Ένα πρωί όμως, πού ή φροχή πλώτρα τά έξήταζε, άέκρινε κατάλυματι άνάμεσα στις δύο σόλες μιά κρηό κροφάττις με δύο ποτιύτιμες πέτες !..

—Κ' έκανε τήν τήχη της...

—Τό ρεκό τής μακροοδησίας τó κατείχε επί δύο αιώνας, προ τριακοσίον έτών, ένας Άγγλος έγγάτις, άνομαζόμενος Θωμάς Πάω.

—Ο Πάω αυτός, ό όπόσιος κατήγετο από τó Μπικιντον της κομητείας Γιορκσάιρ, πέθανε από δικό του λάθος, τήν 24 Νοεμβρίου 1631.

—Έγχε δέ γεννηθό τó 1443 !..

—Λογιστέ τήρα και θα βρήτε ότι ό άδεδόφορος αυτός έζησε 188 χρόνια !..

—Η ήθοσός Λουίζα Σκωτική, από τó Σιάγω, έλαβε τελευταίως ός δόρο από κάποιο Θανατιστή της μιά φουριστή χτένια.

—Τήν ώρα όμως πού τήν ποτιθέτσε στα μαλλιά της, λίγα λεπτά πριν άρχισι ή βραδινή παρτάσις, ή χτένια λαμπαδάσσε και τής προέβησε σοβαρά έγκληματια στο πρόσωπό !..

—Όπως έξακριβώθηκα κατόν, ή αυτοίματι αυτή ανάφλεξις όφείλετο στα ύμια τής χτένας, τά όποια λαμπαδάσαν λόγω τής υπερβολικής ζόστις.

—Τό άργυρόν Ιωσφελών τού βασιλέως τής Άγγλίας, πού γιορτάσθηκε τελευταία, δέν είνε κάτι καινούργιο στην ιστορία τού Άγγλικού θρόνου. Τυλάχιστον 25 πρόγονοι τού βασιλέως Γεωργίου τού Ε' βασίλευαν επί 25 χρόνια, ό περισσότεροι μάλιστα από αυτούς υπερέβησαν κατά πολύ τó χρονικό αυτό διάστημα. Ο ΣΥΛΛΑΒΕΤΗΣ

